

Bidrag til debat om infrastruktur

Endelig lader det til der er kommet gang i en offentlig debat om infrastruktur bl.a. via en debatudsendelse på P1 d. 22.6. Dette har været savnet længe. Det lykkedes mig ikke at komme igennem pr tlf., derfor denne henvendelse.

Jeg har i 25 år pendlet med tog på strækningen Århus-Herning. Under DSB fungerede det ganske udmærket, hvilket det også gør nu under Arriva. Det, der har gjort en mærkbar forskel på passagertallet er, at der nu er halvtimedrift - undtagen om aftenen og i week-ends - og at der blev åbnet nye (gamle) stationer som Viby, Hørning og Birk. Desværre er nogle små byer blevet diskvalificeret til kun at have afgang én gang i timen, hvilket har betydet et frafald af passagerer. Det er rigtigt at togene kører rimelig rettidig. Til gengæld sker det af og til at et tog helt er aflyst. Registreres det mon anderledes end forsinkelser?

Kundetilfredshed skal man vist tage med et stort gran salt. Jeg er aldrig blevet spurgt, men jeg har hørt, at man primært spørger til det, man gerne vil høre (f.eks. om vinduerne er vaskede). De utilfredse kunder har jo fundet anden transportform.

Jeg har kendskab til, at der på en anden Arriva-strækning – Århus-Viborg-Skive-Struer – er sket reduktion af afgange således at hver anden tog ikke kører mellem Viborg og Struer. Dette har resulteret i at man i Skive kun har et tog i timen, og togtransport dermed ikke er en gangbar transportform – heller ikke for unge mennesker til skole/uddannelse.

Mine mangeårige erfaringer med offentlig transport er, at det afgørende for at lokke flere passagerer/pendlere til er hyppighed, rettidighed og til en vis grad billetprisen og gerne god kombination med cykeltransport. Mange synes faktisk som jeg, at det er rart og afslappende at lade andre sørge for transporten. Om det skal være førerløst eller ej, er for mig som passager underordnet.

Vi har et stort problem i Danmark i byerne og i den østligste del med for mange personbiler, som fylder for meget i forhold til de mennesker de transporterer. Den hidtidige løsningsmodel har heddet flere og større veje, hvilket har fået bilantallet til at vokse kolossalt. Det er på tide at man begynder at tænke på andre løsningsmodeller. Kollektiv kørsel og/eller cykling kan transportere de samme mennesker på langt mindre plads. En konstruktiv løsningsmodel handler om politisk vilje.

Venlig hilsen
Ellen Odgaard